יש אם למקרא · בחר קרייה אחלינן דהיא מיקר: **אם דאמרן** · ירשיען קרינן: **מקרא אני** · יעלו לקרות ומתאה שבעים כנדתה (ויקרא יב) דהא לא כתיב שבועיים מלא: **מעמא בוכר** · שבעת ימים: **ומיסר** · שלשים ושלשה ימים: **ומימא בנקבה** · לשבועיים: **ומיסר** · ששים יוסף ששה ימים: **כפלים** · ומומאה

תורה אור

דיולדת זכר שבעה הלך דנקבה שבועיים: **כל פגיעגין** · עולה ושלמים ואשם המעונין שתי מתנות שהן ד' שנתנם במתנה אחת: **כיפר** · דכתיב ודם זבחיך ישפך שפיכה אחת במשמע: **קרנות קרנם קרנם** · (ויקרא ד) בחטאת של מזבח החיצון כתיב: בשעיר דנשיא כתיב קרנו תסר, ולכנשא דיחיד כתיב (שם) *קרנות מלא, ובשעיר דיחיד כתיב (שם) קרנו תסר, לכל הנך דפר כהן משיח, והעלם דבר-במחנה הפנימי כתיב (שם) והתם כולהו מזבח דמתנה אחת מעכבת בהן וב"ש אזלי בתר קרייה: **ומימא** · לב"ה כולהו למטה דהא כולהו גריכי למכתב למטה, ומיכוב דחדא מנא להו, ומימא לב"ש עלא נתן כלום כיפר: **בכדי** · בלא דגריס כלום: **שפיס** · דפטות על מלוה: **כפלכפן** · שלימות: **גמיליו מפה** · ברוס ו' מפתים: **נפסורת** · שנמסרה כתיבתו לכתבו חסירה: **אמאי הלכתא** · דאמרינן התם מחיצות הלמ"מ ומוקמינן לה בגרוש לדופן אחתי: **נפשות** · הייט דם דאיקרי נפש: **רביעיים** · היא שיעור חיוטו של אדם ובלא"ה לא איקרי מת עד שיהא בו שיעור מיתה: **שפי נפשות** · משמע משני ב"ל וכתב מת כדי מיתה הייט רביעיות: **ולבנן** פליגי עליה ואמרי עד שיהא השיעור מחדש אחד דנפשת חסר כתיב: **בחלב אמו** · יכול בחלב אמו אבל בחלב מותר לבשל: אמרת

אטפה, ור"ש סבר בסוכות בסוכות דתרי כאן שש דל חד קרא לגופיה פשו להו ארבע, אתאי הלכתא גרעתא לרביעית ואוקמיה אטפת ר"ש ורתניא ור"ע אומר מניין לרביעית דם שיצאה משני מתים שמטמא באהל שנאמר "על כל נפשות מת לא יבא" שתי נפשות וחד"ן "נפשת" כתיב מתקיף לה רב ארא בר יעקב מי איכא דלית לי' יש אם למקרא והתניא בחלב אמו יכול בחלב אמרת

כך יש להוסיף בנקבה על ימי שבע טומאה דזכר: **מה** כשטיהר בזכר · ה"מ למימר מה בזכר ימי טהרה מרובים על ימי טומאה אף בנקבה ימי טהרה מרובים על ימי טומאה: **כל** הגיפגין על המזבח החיצון שנתנן במתנה אחת כיפר · בזבחים ברים ב"ש (דף לו:) הגיפגין מניין לגיפגין על מזבח החיצון שנתנו במתנה אחת כיפר תלמוד לומר ודם זבחיך ישפך וגרלה להך דרשה אתיא לגיבא דבית שמאי דלב"ה לא צריך קרא דלא עדיפי מחטאת וכן משמע התם בסוף הסוגיא דקאמר דלהכי תנא דמקרי הא זבחיך ישפך לדרשה אחרינא כל הגיפגין על המזבח החיצון שנתנו במתנה אחת כיפר מנא להו ומשני סברי להו כבית הלל דאמרי אף חטאת שנתנו במתנה אחת כיפר וילפי כולהו מחטאת ותימה למ"ל קרא דמהי היתי דמעכבי הא אפילו לב"ש לא ילפי מחטאת דאיכא למיפרך שכן חטאת וד' קרנות ושוד דמשמע התם דאפילו לב"ה ה"א דמעכבי אי לאו דילפי מחטאת וגרלה לפרש דהייט טעמא משום דמחטאת של קרנות נפקא לן בפרק איזהו מקומן (שם דף נג:) מדכתיב סביב והוה תסבינא סולה במתנה אחת א"נ משום דכתיב סביב טובא ושיבה הכתוב לעכב להכי אילטריך קרא בין לב"ש בין לב"ה: **ושתים** לעכב · וא"ת הוה ליה למימר שלא לעכב דכי לא כתיב נמי אלא ד' הוה ידעינא אחת לעכב דכפרה בכדי לא אשכחן דדמהרי בית הלל ואמרי מייתרי תרי לרבות שניים וי"ל דבית שמאי ליה להו הא סברא א"נ קסברי כיון דאיכא שפיכות דמים ליסוד לאו כפרה בכדי הוא*: **מניין** לרביעית דם כו' · תימה למ"ל קרא להכי מ"ש משני תנאי דתים מב' מתים שמטמא ובפרק בתרה המקשה (חולין דף עב:) נמי דבעי רבי ישמעאל קרא לרביעיות דם הבא מן המת שמטמא למה לי קרא תיפוק ליה מדדיה דהוה אבשר המת דדם חשוב כבשר דלמטה בהמולין יין (שבת דף עז. ופס:) ובהמחתות והנסכים (מנחות דף קד. ופס) גבי דם נבלה דמטמא ברביעית הוא"ל ויכול לקרוס ולעמוד על כזית מטמא מדי דהוה אבשר ויש לומר דשאני מת דאמר' בשר עצמו לא היה מטמא אי לאו משום דמקומו נעשה נלקח כדאמר במסכת נדה בפרק דם הנדה (דף מה.) דבעי אין נגזר מחליף הלכך דם כיון דנגזר מחליף בלאו הא אי קרא דאי במת אחד היה טמא ה"ה בשני מתים אי ליכא מישומא דהא תנן בפרק קדשי מזבח (זבחים דף יז. ופס) כל שטומאתו ושיעורו שוה מצטרפין זה עם זה *והא דמטהרי רבנן דפליגי אר"ע משום דמעטיה קרא כדאמר נפשת כתיב והא דאילטריך קרא בדם הבשר בפרק קדשי מזבח (שם) אע"ג דחשיב כבשר מכל מקום אילטריך לדם לגלות דמטמא בכעדשה אף על גב דכי מיקרי מפתים עוכא והכי תנן התם (שם) דם הבשר וכשרו מצטרפין דשיעורו שוה אבל דם נבלה ובשרה לא וכן מוכח בירושלמי ברים המולין יין דאמר *דם הנבלה טמא והתנן דם הבשר וכשרו מצטרפין ואין לו כיולא בו ומיהו קשה דבפרק כל שעה (זבחים דף כב. ופס) לא משני לקושיא דדם כשהוחרה נבלה היא ודמה הותרה כדמשני לקושיא דתלב וגיד ומשמע דדם לא חשיב כבשר לכך ל"ל שיש שיש ריבוי דמרבינן ביה דם נבלה ונבחר דמרבינן מסתבר לאוקמי ברביעית שיכול לקרוס ולעמוד על כזית אבל קשה דאם כן דם שרץ נמי דאיתא ביה ריבוי נגעי מיהא כל כך שיכול לקרוס ולעמוד על כעדשה: **ורבנן** נפשת כתיב · תימה דרבי ישמעאל סבר לקמן יש אם למסורת והייט כרבנן דדרשי נפשת ואם כן בפרק בהמה המקשה (חולין דף עב.) דפליגי ר' ישמעאל ור"ע דדרים ר' ישמעאל הטוגע במת בנגפו דרביעיות דם מטמא וקאמר ר"ע לטעמיה דאמר אף משני מתים מטמא לרבי ישמעאל למה לי תרי קראי כדם המת דמטמא: דין

ורבנן ירשיען כתיב · *ויסכבן כתיב דפרק במה בהמה (שבת דף נה:) אפי' רבי מודה משום דקרא מוקמי דפנתם לא חטא שייחסו הכתוב: **כורהו** סכירא להו יש אם למקרא · הא דלא תניא הכא רבי יוחנן בן ברוקא דמסכת סוכה פרק לולב וערבה (דף מה:) דאמר חריות של דקל* היו מכיפין ומפרש בגמרא משום דכתיב כשות אחת לעולם ואחת (לעיל) למזבח ורבנן מפרשי' כפת כתיב משום דרבי לוי מפרש התם טעמא אחרינא וגרלה דדוקא הכא שמקרא ומסורת מכחשי אהדדי אית להו יש אם למקרא אבל היכא דלא מכחשו אהדדי דרשי תרוייהו דהא רבי ורבי עקיבא ור' שמעון דסברי הכא יש אם למקרא מחייבין בפרק אפס אבל (כריתות דף יז:) ובפרק דם שחיטה (שם דף נב:) בחטיכה אחת אפס של תלב אפס של שומן אשם תלוי הייט משום דמעמא כתיב אלא הייט משום דקרא ומסורת דהתם לא מכחשי אהדדי ואפשר לקיים שניהם שבא המקרא דמטות קרינן לחייב אשמי מעות דהייטו ב' חטיטות והמסורת בא לחייב על כל מלה אחת ובפרק כל שעה (שבחי דף לו: ופס) נמי דריש ר"ש גבי לחם עוני מקרא ומסורת ובפרק לולב הגזול (סוכה דף לד:) תנא נמי ר"ע לאמר כשם שלולב אחד כו' ומפרש בגמרא *לולב אחד משום דכתיב כפת וכן ר"ש דריש בפ"ק דקדושין (דף יח:) גבי כבגדו בה מקרא ומסורת ומיהו קשה מר' עקיבא דלא דריש התם אלא מקרא לחוד וחמאי *לא דריש תרוייהו כמו גבי לחם עוני וע"ק דמסקינן בפרק קמא דסוכה (דף ו:) לחד ליכא דכ"ע רבי שמעון ורבנן יש אם למסורת ובפרק כילד טלין (פסחים דף פו:) גבי בבית אחד יאכל קסבר יש אם למקרא וע"ק דפ"ק דסוכה (ד' פ:) פסלינן לכ"ע סוכה תחת סוכה מדכתיב בסכת ולא אמרינן יש אם למקרא* : **אקרא** לגי שבעים · ה"מ לשטיי דאמשני בפ' ב"ש (זבחים ד' לח:) משום דכתיב כנדתה פירוש כך יש להוסיף בנקבה על ימי שבע טומאה דזכר: **מה** כשטיהר בזכר · ה"מ למימר מה בזכר ימי טהרה מרובים על ימי טומאה אף בנקבה ימי טהרה מרובים על ימי טומאה: **כל** הגיפגין על המזבח החיצון שנתנן במתנה אחת כיפר · בזבחים ברים ב"ש (דף לו:) הגיפגין מניין לגיפגין על מזבח החיצון שנתנו במתנה אחת כיפר תלמוד לומר ודם זבחיך ישפך וגרלה להך דרשה אתיא לגיבא דבית שמאי דלב"ה לא צריך קרא דלא עדיפי מחטאת וכן משמע התם בסוף הסוגיא דקאמר דלהכי מנא לא דמקרי הא זבחיך ישפך לדרשה אחרינא כל הגיפגין על המזבח החיצון שנתנו במתנה אחת כיפר מנא להו ומשני סברי להו כבית הלל דאמרי אף חטאת שנתנו במתנה אחת כיפר וילפי כולהו מחטאת ותימה למ"ל קרא דמהי היתי דמעכבי הא אפילו לב"ש לא ילפי מחטאת דאיכא למיפרך שכן חטאת וד' קרנות ושוד דמשמע התם דאפילו לב"ה ה"א דמעכבי אי לאו דילפי מחטאת וגרלה לפרש דהייטו טעמא משום דמחטאת של קרנות נפקא לן בפרק איזהו מקומן (שם דף נג:) מדכתיב סביב והוה תסבינא סולה במתנה אחת א"נ משום דכתיב סביב טובא ושיבה הכתוב לעכב להכי אילטריך קרא בין לב"ש בין לב"ה: **ושתים** לעכב · וא"ת הוה ליה למימר שלא לעכב דכי לא כתיב נמי אלא ד' הוה ידעינא אחת לעכב דכפרה בכדי לא אשכחן דדמהרי בית הלל ואמרי מייתרי תרי לרבות שניים וי"ל דבית שמאי ליה להו הא סברא א"נ קסברי כיון דאיכא שפיכות דמים ליסוד לאו כפרה בכדי הוא*: **מניין** לרביעית דם כו' · תימה למ"ל קרא להכי מ"ש משני תנאי דתים מב' מתים שמטמא ובפרק בהמה המקשה (חולין דף עב:) נמי דבעי רבי ישמעאל קרא לרביעיות דם הבא מן המת שמטמא למה לי קרא תיפוק ליה מדדיה דהוה אבשר המת דדם חשוב כבשר דלמטה בהמולין יין (שבת דף עז. ופס:) ובהמחתות והנסכים (מנחות דף קד. ופס) גבי דם נבלה דמטמא ברביעיות הוא"ל ויכול לקרוס ולעמוד על כזית מטמא מדי דהוה אבשר ויש לומר דשאני מת דאמר' בשר עצמו לא היה מטמא אי לאו משום דמקומו נעשה נלקח כדאמר במסכת נדה בפרק דם הנדה (דף מה.) דבעי אין נגזר מחליף הלכך דם כיון דנגזר מחליף בלאו הא אי קרא דאי במת אחד היה טמא ה"ה בשני מתים אי ליכא מישומא דהא תנן בפרק קדשי מזבח (זבחים דף יז. ופס) כל שטומאתו ושיעורו שוה מצטרפין זה עם זה *והא דמטהרי רבנן דפליגי אר"ע משום דמעטיה קרא כדאמר נפשת כתיב והא דאילטריך קרא בדם הבשר בפרק קדשי מזבח (שם) אע"ג דחשיב כבשר מכל מקום אילטריך לדם לגלות דמטמא בכעדשה אף על גב דכי מיקרי מפתים עוכא והכי תנן התם (שם) דם הבשר וכשרו מצטרפין דשיעורו שוה אבל דם נבלה ובשרה לא וכן מוכח בירושלמי ברים המולין יין דאמר *דם הנבלה טמא והתנן דם הבשר וכשרו מצטרפין ואין לו כיולא בו ומיהו קשה דבפרק כל שעה (זבחים דף כב. ופס) לא משני לקושיא דדם כשהוחרה נבלה היא ודמה הותרה כדמשני לקושיא דתלב וגיד ומשמע דדם לא חשיב כבשר לכך ל"ל שיש שיש ריבוי דמרבינן ביה דם נבלה ונבחר דמרבינן מסתבר לאוקמי ברביעיות שיכול לקרוס ולעמוד על כזית אבל קשה דאם כן דם שרץ נמי דאיתא ביה ריבוי נגעי מיהא כל כך שיכול לקרוס ולעמוד על כעדשה: **ורבנן** נפשת כתיב · תימה דרבי ישמעאל סבר לקמן יש אם למסורת והייט כרבנן דדרשי נפשת ואם כן בפרק בהמה המקשה (חולין דף עב.) דפליגי ר' ישמעאל ור"ע דדרים ר' ישמעאל הטוגע במת בנגפו דרביעיות דם מטמא וקאמר ר"ע לטעמיה דאמר אף משני מתים מטמא לרבי ישמעאל למה לי תרי קראי כדם המת דמטמא: דין

ואע"פ שנכתב ירשיען ירשיען קרינן לא ויישן לכתיבה אלא לקריאה דרש אם למקרא וכן ר' יהודה בן רועץ היה דורש שבועים אע"פ שכתב שבעים אמר שבועים קרינן ויש אם למקרא וכן בית שמאי לענין חזאות אע"ג דכתיב קרנות חסר כיון דקרינן קרנות דתרי כאן שנים דרש אם למקרא · וכן ר' שמעון דדרש בענין דנגזר מכתם יש אם למקרא ר' שמעון סברי יש אם למקרא בשתות בשתות קרינן דתרי כאן שש דל חד קרא לגופיה פשו לה ארבעה אתאי הלכתא תרגשתא לרביעיות אוקמיה אטפת · וכן רבי עקיבא היה אומר יש אם למקרא ואע"ג דכתיב ועל כל נפשות מת לא יבא כיון דקרינן נפשות אפילו רביעיות דם

מסורת השס

פסחים ת.

[קידושין יח: וש"נ]

[נכלל המומים ופיקוחים גם במסורה קרנות חסר כתיב]

פסחים פפ. זבחים לו:

מהרש"ל מ"ז

זבחים לו:

[פס לב.]

סוכה ו: מגל סו.

[ועי' תוספות סוכה ו: ד"ה ורבי ותוספות זבחים מ. ד"ה לא דגרסה ותוס' מגל סוי. ד"ה לא ותוס' סוכה לב. ד"ה כפת ותו' פסחים לו. ד"ה עוני]

מיל לח. מגל: עב.] [חולין עב.]

[ועי' תוספות זבחים לו: ד"ה מניין]

[ועי' תוספות יומא פא. ד"ה כל]

דם נבילה אינו מכשיר הא לטמאות אמת וכן תניא דם הבשר כו' כנ"ל בש"ל

רבינו חננאל

ורבנן ירשיען כתיב · חסר ר' כלומר אחד דרש ד' סבר יש אם למקרא

עין רש"מ

כד א ב מיי' פ"ב מהל' פסולי מוקדשין הלכה ח:

פי' של תמרים היו מכיפין לגל המזבח ומפי' בגמרא כנ"ל ר"מ

כה ג מיי' פ"ד מהל' סוכה הלכה ב סמג עשין מג טור ש"ע א"ח סי' תכל סע"ב ב:

כו ד מיי' פ"ד מהלכות טומאת מת הלכה ג:

נוטאל (עד סוף ד:) מבנה

יש אם למקרא: ג) שני אם מת

מקבל לכל הדעות

△ כשיטת הדעות שסובריא יש אם למקרא. בראש ג יקר △ משולש עם מסברא (התוספות דכאן)

דנין חטאת ואלבע קרבנות • תימה הא אפי' פנים מפנים לא גמרינן בפרק ב"ש (זבחים דף לט:) דבעי קרא לפר כהן משיח ולפר העלם דבר של ציבור ולשעירי ע"ז אף על גב דכולהו חטאות ניהו וכ"ש דלא אתו חיצונות מפנימיות ושמא כיון דתשלומין דלא פליג קרא התם מהשתא לא מחלקינן אפי' חיצונות מפנימיות:

לטטפת לטטפת לטוטפות • תימה דלא כתיב וי"ו בין פ"א לאי"ו בכולהו ויש מפרשים משום דכתיב ולטוטפת וגורעין וי"ו דברים התיבה ומוסיפין בסוף התיבה ודורשין כדתשכחן בפרק ב' דזבחים (דף כה.) ולקח מדם הפר דם מהפר יקבלנו ובריש יש טוחלין (ב"ב דף קיח:) דלשיון ונתתם את נחלתו לשאר נחלת שאר לו וקשה בפרק הזהב (ב"מ דף נד:) אמר גבי הקדש כתיב ויסף חמישיו אע"ג דכי שקלת לו"ו דויסף ושדית ליה אחמישיה סוף סוף הוו ליה חמישיתו ולא נימא לשדיה בין ו"ד לאי"ו דהוה חמישיה משמע דבאמצע תיבה אין מוסיפין ומיהו תשכחן בפרק מומין אלו (בכורות ל' מד:) גבי מרוח אשך דתנן ר' חנינא בן אלעזר אומר שמרחו תשוכן ומפרש בגמרא דגורעין ח' ממרוח ושדינן אאשך ואל"ף דאשך שדינן אמרוח וקרי ביה מרחו אשך ובירוש' איכא פלוגתא דר' אמי בשם ר' יוחנן אמר גורעין לדרוש מתחלת הפרשה לסופה פירוש מתחלת התיבה לסופה ור' יוחנן בשם ר' ירמיה אמר אפי' באמצע תיבה ור"ת מפרש דוי"ו דולטוטפת דרים וה"ג לטוטפת לטוטפת ולטוטפת הרי כאן ד' ואלע"ג (ד) דר"ש לא דרים וי"ו ויי"ו למ"ד דרים כדאמרי' בהעבל (יבמות דף עב:) גבי והעותר*:

טטז בכתפי פתים • פי' בתיבה אחת רמז הכתוב אחרבע בתים בין שתי הלשונות בתפי ואפריקי ומכיון דתשכחינן ליה בחד תיבה ליה לן לדרוש עפי ל"ש הא דלא דרשינן בתים טובא משום דלא מצינו בתורה כתובים אלא בד' פרשיות וי"מ דלרבי עקיבא דל חד לגופיה ומשני טוטפות דרים ד' בתים לכל לשון שני טוטפות ושני פת*: **בדרך** שבא לראותך • פי' בקונמרס בדרך שבא לראותך *כן אתה בא ליראות לו מה הוא רואה אותך שנס(ה) אף אתה רואה אותו בשתי עיניך ולפי זה קאי יראה אקדוש ברוך הוא וקאי יראה אזכורך ואין הלשון משמע כן אלא תרוויהו משמע אזכורך לכך מפרש רביע תם איפכא בדרך שזכורך בא לראותא אתא פני השכינה שהקדוש ברוך הוא רואהו בשתי עיניו כך זכורך רואהו בשתי עיניו שלו וניחא השתא לשון בא דשכינה תמיד בבית המקדש: **דרך** בישול אסרה תורה • ובחלב איכא בישול אלא מיגון כדפירש בקונטרס והאי דקרי ללוי קדר בישול בפרק כל שעה (פסחים דף מח. ושם) שאני התם דכתיב ובשל מבושל מ"מ וי"מ דרך בישול אסרה תורה *דבלא בישול שרי ועי"ש בישול אסור לאפוקי חלב דבלאו הכי אסור ובקמה לפי זה דחלב ומתה אסרינן בחלב בפרק כל הבשר (חולין דף קיג: והף קמי) למ"ד איסור חל על איסור וקאמר התם חלב ומתה לא גריכא קרא:

ואם אמרת יש אם למקרא אלא דב"ע יש אם למקרא, ורבי ורבנן בהא קמיפלגי: רבי סבר °ירשיעון אלהים אחריני ורבנן סברי ירשיעון אלהים אלהים אחריני, ור"י בן רועק-לא פליגי רבנן עליה דב"ה *דתניא °וכפר °וכפר °וכפר מפני הדין, והלא דין הוא נאמר דמים למטה ונאמר דמים למעלה-מה דמים האמורים למטה שנתנן במתנה ארת כיפר אף דמים האמורים למעלה שנתנן במתנה ארת כיפר אם כלך לדרך זו נאמר דמים בחוץ ונאמר דמים בפנים מה דמים האמורים בפנים חיסר ארת ממתנות לא עשה ולא כלום אף דמים האמורים בחוץ חיסר *ארת ממתנות לא עשה כלום, נראה למי דומה: דנין חוץ מחוץ ואין דנין חוץ מפנים אם כלך לדרך זו דנין חטאת וד' קרנות מחטאת ואלבע קרנות ואל יוכיח זה שאין חטאת וד' קרנות: תלמוד לומר "וכפר וכפר וכפר" מפני הדין: כיפר אע"פ שלא נתן אלא שלשה, כיפר אף על פי שלא נתן אלא שתים, כיפר אע"פ שלא נתן אלא ארת. ור"ש ורבנן בהא פליגי: ר"ש סבר סבכא לא בעי קרא ורבנן סברי סבכא בעי קרא, ור"ע ורבנן בהא פליגי ר"ע סבר °נפשות" תרתי, משמע ורבנן סברי "נפשות" דעלמא משמע ובולי עלמא יש אם למקרא *ותניא °לטטפת °לטטפת °לטוטפות °דתני כאן ארבע דברי ר' ישמעאל ר"ע אומר אינו צריך פת בכתפי-שתים, פת באפריקי-שתים אלא לעולם פליגי, והני מילי כי פליגי היכא דשני קרא ממסורת אבל האי חלב וחלב דכי הדדי נינהו יש אם למקרא, והרי °יראה יראה דכי הדדי נינהו ופליגי דתניא יוחנן בן דהבאי אומר משום רבי יהודה בן תימא °הטומא בא *מעיניו פטור מן הראיה *שנא' יראה יראה כדרך שבא לראות לראות מה לראות בשתי עיניו אף לראות בשתי עיניו אלא אמר רב אחא בריה דרב איקא אמר קרא °לא תבשל גדי *דרך בישול אסרה תורה. תנו רבנן דיני ממונות בשלשה אמרת יש אם למקרא אלא דב"ע יש אם למקרא, ורבי ורבנן בהא קמיפלגי: רבי סבר °ירשיעון אלהים אחריני ורבנן סברי ירשיעון אלהים אלהים אחריני, ור"י בן רועק לא פליגי עליה: בית הלל דתניא וכפר וכו' • ואקשינן אינו דכולי עלמא יש אם למקרא והתניא לטטפת לטטפת לטוטפות דברי רבי כאן ארבע דברי רבי ישמעאל ורבי עקיבא אומר אינו צריך פת בכתפי שתים פת באפריקי שתים ושנינן לעולם פליגי וכי פליגי היכא דשני קרא ממסורת אבל הלב וחלב דכי הדדי נינהו יש אם למקרא • ואקשינן והרי יראה ויראה דכי הדדי נינהו ופליגי דתניא יוחנן בן דהבאי אומר משום רבי יהודה בן תימא הטומא באותה שעיניו פטור מן הראיה שנא' יראה יראה כדרך שבא לראות כך בא לראות מה לראות בשתי עיניו אף לראות בשתי עיניו ושנינן לעולם בכולהו פליגי והכא משום דכתיב לא תבשל גדי בחלב אמו דרך בישול אסרה תורה כלומר דבר שהבשול גרם לו האיסור לאפוקי חלב דאמו בלא בישול אסרה תורה דיני ממונות

דרך בישול אסרה תורה • ולכאן מאן דלית ליה יש אם למקרא והתניא בחלב אמו יכול בחלב אמו מסש • אמרת יש אם למקרא ושנינן כולי עלמא יש אם למקרא ור' ורבנן בהא פליגי ר' סבר אשר ירשיעון אלהים אלהים אחריני ורבנן סברי ירשיעון דהאיך והאי ור' יהודה בן רועק לא פליגי עליה: בית הלל דתניא וכפר וכו' • ואקשינן אינו דכולי עלמא יש אם למקרא והתניא לטטפת לטטפת לטוטפות דברי רבי כאן ארבע דברי רבי ישמעאל ורבי עקיבא אומר אינו צריך פת בכתפי שתים פת באפריקי שתים ושנינן לעולם פליגי וכי פליגי היכא דשני סקרא ממסורת אבל הלב וחלב דכי הדדי נינהו יש אם לקרא • ואקשינן והרי יראה ויראה דכי הדדי נינהו ופליגי דתניא יוחנן בן דהבאי אומר משום רבי יהודה בן תימא הטומא באותה שעיניו פטור מן הראיה שנא' יראה יראה כדרך שבא לראות כך בא לראות מה לראות בשתי עיניו אף לראות בשתי עיניו ושנינן לעולם בכולהו פליגי והכא משום דכתיב לא תבשל גדי בחלב אמו דרך בישול אסרה תורה דבר שהבשול גרם לו האיסור לאפוקי חלב דאמו בלא בישול אסרה תורה דיני ממונות

ואם אמרת יש אם למקרא אלא דב"ע יש אם למקרא, ורבי ורבנן בהא קמיפלגי: רבי סבר °ירשיעון אלהים אחריני ורבנן סברי ירשיעון אלהים אלהים אחריני, ור"י בן רועק לא פליגי עליה דב"ה *דתניא °וכפר °וכפר °וכפר מפני הדין, והלא דין הוא נאמר דמים למטה ונאמר דמים למעלה-מה דמים האמורים למטה שנתנן במתנה ארת כיפר אף דמים האמורים למעלה שנתנן במתנה ארת כיפר אם כלך לדרך זו נאמר דמים בחוץ ונאמר דמים בפנים מה דמים האמורים בפנים חיסר ארת ממתנות לא עשה ולא כלום אף דמים האמורים בחוץ חיסר *ארת ממתנות לא עשה כלום, נראה למי דומה: דנין חוץ מחוץ ואין דנין חוץ מפנים אם כלך לדרך זו דנין חטאת וד' קרנות מחטאת ואלבע קרנות ואל יוכיח זה שאין חטאת וד' קרנות: תלמוד לומר "וכפר וכפר וכפר" מפני הדין: כיפר אע"פ שלא נתן אלא שלשה, כיפר אף על פי שלא נתן אלא שתים, כיפר אע"פ שלא נתן אלא ארת. ור"ש ורבנן בהא פליגי: ר"ש סבר סבכא לא בעי קרא ורבנן סברי סבכא בעי קרא, ור"ע ורבנן בהא פליגי ר"ע סבר °נפשות" תרתי, משמע ורבנן סברי "נפשות" דעלמא משמע ובולי עלמא יש אם למקרא *ותניא °לטטפת °לטטפת °לטוטפות °דתני כאן ארבע דברי ר' ישמעאל ר"ע אומר אינו צריך פת בכתפי-שתים, פת באפריקי-שתים אלא לעולם פליגי, והני מילי כי פליגי היכא דשני קרא ממסורת אבל האי חלב וחלב דכי הדדי נינהו יש אם למקרא, והרי °יראה יראה דכי הדדי נינהו ופליגי דתניא יוחנן בן דהבאי אומר משום רבי יהודה בן תימא °הטומא בא *מעיניו פטור מן הראיה *שנא' יראה יראה כדרך שבא לראות לראות מה לראות בשתי עיניו אף לראות בשתי עיניו אלא אמר רב אחא בריה דרב איקא אמר קרא °לא תבשל גדי *דרך בישול אסרה תורה. תנו רבנן דיני ממונות בשלשה

אמרת